

[Finansministeren.]

lang periode, hvor der ikke var så stor interesse for aktier som for obligationer. På den anden side har vi jo også set en vældig stigning i aktiekurserne igennem det sidste års tid, og det tyder jo ikke på en manglende interesse for investering netop inden for den sektor.

Alt i alt må jeg altså fastholde, at udviklingen, den kraftige udvikling i indkomstbeskatningen, som de tre partier, der her har talt imod dette forslag, har et særligt og meget stort ansvar for — stigningen fandt nemlig sted særlig i 1970 — kan berettigede og må berettigede en vis regulering, og det er det, der sker her. Det er ikke nogen overvældende forhøjelse, vi foreslår for aktieselskaberne, det er en moderat regulering, som vil bringe aktieselskabsbeskatningen mere på linje med den personlige beskatning.

(Kort bemærkning)

Dagmar Andreasen: Jeg tror ikke så forfærdelig meget på moral i forbindelse med skat, men tror ministeren ikke, at der ligger en tilskyndelse til at geninvestere en større del af indtjeningen, når beskatningsprocenten for det, man geninvesterer, er lavere, og er det dog ikke en fordel?

Finansministeren (Grünbaum): Der kan vel ikke være nogen tvivl om, og det er jo også fremgået af det, jeg har sagt, at netop denne skattefordel har gjort, at man i særlig grad har villet organisere firmaer som aktieselskaber. Og så kan man jo kun få fordelene, naturligvis, hvis man lader pengene stå i firmaet. Men om man derfor skal drage den konklusion, som fru Dagmar Andreasen gør, at så skulle vi bare sige: ja men så skal vi altså lave aktieselskabslovgivningen og skattelovgivningen således, at det bare bliver en vældig stor fordel at lade pengene stå, ved jeg ikke. Det kan jeg ikke være med til. Der må være en vis balance inden for skattesystemet. Vi har forskellige slags skatter, indkomstskatter og selskabsskatter osv., og der må være en vis balance imellem disse forskellige skatteformer, og det er den balance, vi prøver på at opnå gennem dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 561, fremsættelsen i tidenden sp. 573).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Det er kun få bemærkninger, jeg skal gøre til forslaget her om ændring af ligningsloven. En ændring, jeg anser for meget væsentlig, angår forskudsregistreringen. Vi indsender vel almindeligvis ikke skemaer mere, men vi bliver alle som skatteyderne forskudsregistreret. Der har vi ofte i skatteudvalget drøftet det urimelige i, at en ansættelse, der blev foretaget af forskudsregistrator, ikke kunne appelleres. Nu foreslår finansministeren, at skatteyderen, hvis han er utilfreds med den forskudsregistrering, der har fundet sted, kan klage til skatterådet, som så skal træffe den endelige afgørelse.

Jeg anser dette for at være meget værdifuldt, for jeg synes, det har været noget utilfredsstillende, at en skatteyder ikke har haft adgang til eventuelt at klage over en forhøjelse. Man kan vel sige: ja men det bliver berigtiget, når skatteåret er omme, og man gør den endelige slutskat op. Det er naturligvis rigtigt, men der kunne jo ske nogle fejl, som kunne få ubehagelige følger for en skatteyder. Nu bliver der altså mulighed for, at man kan gå til skatterådet med det samme.

Jeg ser, at finansministeren, og vel med god grund, nærer betænkelighed ved, at dette her kan give mere administration. Det kan det naturligvis også, men jeg håber, det bliver i et meget beskedent omfang, og at det, hvis man henvender sig til skatterådene, bliver hurtigt og let for skatterådene at